

Drets socials inqüestionables

Drets individuals inalienables

Arriba un altre 8 de març, **Dia internacional de les dones** i, un any més, no pot ser un dia de celebració festiva, sinó que torna a ser un dia de preocupació i de denúncia, un altre dia de cridar que ja n'hi ha prou de l'absurd intent de barrejar objectes amb necessitats i mitges veritats amb mentides amb l'objectiu de vulnerar tots els àmbits d'un estat del benestar que no ha tingut temps de consolidar-se ni d'arribar a la majoria de la població i, tot i que s'omplen la boca que fan el que fan per procurar mantenir-lo, ja ho hi ha ningú amb dos dits de front que hores d'ara encara s'ho cregui.

Crisi, recuperació, deute sobirà, no hi ha alternativa, no és privatització són retallades, tothom és igual davant la llei, tots i totes som iguals en drets, l'equilibri inestable entre seguretat i llibertat..., són alguns dels termes, lemes i conceptes que s'utilitzen per emmascarar la sistemàtica i perversa vulneració tant de drets individuals inalienables com de drets socials inqüestionables.

I ho fan a consciència, volen tenir-ho tot ben lligat i no només qüestionen i intenten impedir que la gent pugui exercir el dret a decidir, des de sobre el propi cos fins a com gestionar l'estat del benestar, sinó que aproven una llei mordassa que pràcticament converteix en delictes el dret a manifestar-se en pro d'una pretesa seguretat que no és cap altra cosa que l'imperi de la por.

Ni decidir sobre el propi cos és cap delictes, ni el treball remunerat és un bé de mercat, el treball és una activitat que ens ha de proporcionar tant elements d'autoestima com els recursos per procurar-nos el benestar necessari per viure amb dignitat. Mai ha de formar part d'un mercadeig indigne del qual t'excloguin simplement per la possibilitat que et quedis embarassada o que hakis de tenir cura dels infants o d'un familiar depenent. De quina societat parlem? Quina societat volem? Quina societat "comprem" acceptant aquests tipus de discurs i d'escenaris? És aquesta la societat i l'educació que volem per als nostres fills i filles? Aquests valors són els que ens faran més lliures, més feliços, més fraternals, més solidaris i més humans?

Cal cridar prou als desnonaments, a deixar morir per hepatitis "c" havent-hi medicaments, a una taxa d'atur que provoca desnutrició a un 33% dels nostres infants, als atemptats contra les llibertats personals i socials..., perquè no només no som mercaderies sinó que, a més, com a humans que som, tenim sentit de l'humor, sabem el que volem i ho manifestem fins i tot amb un somriure. La societat que volem, que ens mereixem i que reivindiquem una vegada més aquest 8 de març amb tot el que aquesta diada comporta, és una societat en què ni el capital, ni la por, ni la manipu-

lació, ni la mentida hi tenen cabuda, perquè la societat per la qual lluitem és una societat lliure, sense cap esclavatge econòmic, sense gent desassistida i sense llops que fan legals, si bé mai seran legítims, el robatori, l'estafa i el frau..

Una societat en què els diners de tots i de totes serveixin per sostenir els pilars del benestar, on tothom tingui dret a recuperar la salut, a aprendre, a desenvolupar-se, a defensar-se i a ser lliure per manifestar les seves opinions i, si així ho vol, les seves orientacions sexuals i/o religioses i que, per això, ningú no el pugui sotmetre ni violentar.

La violència adopta moltes formes i la millor manera de fer-hi front per prevenir-la és, sense cap mena de dubte, l'educació. La funció de la llei ha de ser prohibir i castigar qualsevol forma de violència i posar els mitjants per aturar-la i protegir les víctimes quan ja s'ha fet evident. Ara bé, hem de ser conscients que, actualment, amb la mentida de la falta de diners, tant la protecció com els costos d'allunyar un maltractador comporta una dificultat i, sobretot, un problema econòmic (violència social) que des protegeix encara més les dones i les criatures que la pateixen.

Així doncs, reivindiquem i recordem, més que mai, que l'educació és el millor instrument d'aprenentatge i d'autoconeixement i, per tant, és l'autèntic motor del canvi social que volem i necessitem. Hem de mirar obertament i tranquil·lament cap al futur que volem i lluitar pel que volem i necessitem en tots els àmbits de l'activitat humana. La globalització no és només un mercat, com han intentat de fer-nos creure, bàsicament és prendre consciència que tots i totes hem de continuar lluitant a escala global, pel més absolut respecte a tots els Drets Humans, ja siguin individuals o socials, ja que és del tot indispensable per a la bona salut del nostre planeta i no haver de continuar posant tirites metafòriques a la bola del món com feia la Mafalda després de veure les notícies a la televisió.

Som humans, entre altres coses, perquè gaudim d'un sentit especial i únic, no pas físic, que és el sentit de l'humor, que només podem fer servir a través d'un dret irrenunciable, el de la llibertat d'expressió.

Hem nascut lliures i volem una societat lliure de manipulacions, d'especulacions i de la tirania de qualsevol forma de dogmatisme, ja sigui religiós, identitari o econòmic.

**Cal eradicar del món qualsevol manifestació de violència!
Som Charlie!**

Si ens toquen a una, ens toquen a totes!